

folbiggjør dem i en hidtil uhørt Grad, at det istedetfor at kæmpe imod Charakteren tværtimod giver den en langt større Indflydelse og mangfolbiggjør denne i en Grad, som vi hidtil ikke have seet, idet det gaaer saavidt, at Afgjørelsen lægges i en enkelt Mand's Haand, at det istedetfor at bekæmpe Resten af Bureaukratiet, som efter min Mening var en saare retfærdig og begrundet Bestræbelse, gaaer langt videre, end det behøves for at afhjælpe den Mangel ved den juridiske Examen, at den skal gjælde for et Beviis og dog ikke er noget Beviis, og at denne længere Vej, Forslaget gaaer, er den sørgelige Vej at kæmpe imod Videnstaben, hvad jeg troer, at den ærede Rigsdagsmand ikke selv har indseet, idet han saa smukt sagde: Lader os alene stole paa Besiddelsen af Kundskaber, Arbeidskraft og Egenvillie (Tscherning: Maa jeg bede om Ordet!). Det er altsaa klart, at han sætter Priis paa Kundskaben, som jo ogsaa Verden i det Hele taget gjør, og som Verden ikke kan lade være at gjøre.

Ministeren for Kirke- og Underviisningsvæsenet:

Der er fremkommet saa righoldige Bemærkninger mod det foreliggende Lovforslag fra de to foregaaende ærede Talere, at det er naturligt, at jeg ikke skal gjentage, hvad der allerede fra dem er fremsat, men der er et Par Punkter, hvorpaa jeg særlig maa henlede det ærede Things Opmærksomhed, og det ene er da det, at hvis det foreliggende Lovforslag bliver til Lov, saa vil det være en Begyndelse til, at den lovgivende Magt giver Lov om Examinationsvæsenet, — jeg skal slet ikke indlade mig paa, hvorvidt det vil være ønskeligt eller ikke. Men hvis Forslaget bliver til Lov, hvorledes ville vi saa staae ligeoverfor det hele Examinationsvæsen? Det er mig ikke klart. Hvis Regjeringen har gjort Forandring i det bestaaende Examinationsvæsen, vilde saa de givne Bestemmelser efter dette Lovforlags Vedtagelse faae den samme Charakter som Lov, saaledes at Forandringer deri kun kunne skee igjennem Lov. Dette er et Spørgsmaal, som man foreløbig maa have paa det Klare, forinden man gjør den lovgivende Magts Stilling til Examinationsvæsenet uklar ved deelviis at drage det ind i dens Sphære. Det vil

være de ærede Herrer bekendt, at Administrationen har udøvet en temmelig righoldig Virksomhed med Hensyn til Examinationsbestemmelser. Efterat Grundloven er bleven givet, er der saaledes: ved kongelig Resolution af 18de Octbr. 1849 givet Bestemmelse om en Forandring i Ordningen af den praktiske Underviisning i Fødselsvidenssaben ved den kongelige Fødselsstiftelse og nærmere Bestemmelse af de lægevidenskabelige Candidaters Adkomst til at praktisere som Fødselshjælpere; der er ved kongelig Resolution af 27de December 1849 givet Bestemmelser om Ophør af Brugen af det latinske Sprog ved den theologiske Embedsexamen og Indførelse af en særskilt Prøve i Latin for dem, som ville stedes til denne Examen; ved kongelig Resolution af 6te Mai 1850 givet Bestemmelser om en Underviisningsplan og Examinationsbestemmelser for de lærde Skoler; ved kongelig Resolution af 6te Mai 1850 givet Bestemmelser om Ophævelsen af den hidtilværende Examen artium m. v.; ved kongelig Resolution af 1ste September 1850 givet Bestemmelser om en forandret Indretning af den almindelig philologiske Prøve ved Kjøbenhavns Universitet; ved kongelig Resolution af 23de August 1851 givet Bestemmelser om en Deling af den lægevidenskabelige Embedsexamen ved Kjøbenhavns Universitet; ved kongelig Resolution af 2den September 1855 givet Bestemmelser om en Underviisningsplan for en særskilt Realunderviisning ved nogle af de lærde Skoler m. v.; ved kongelig Resolution af 27de Mai 1856 givet Bestemmelser om Indretningen af en særlig juridisk Embedsexamen ved Kjøbenhavns Universitet for Candidater i Retsvidenssaben, som have underkastet sig enten den for Hertugdømmet Slesvig anordnede retsvidenskabelige Examen eller den juridiske Embedsexamen ved det juridiske Examinations-Collegium i Kiel og derefter ville tage fuldstændig juridisk Embedsexamen ved Kjøbenhavns Universitet, — disse Bestemmelser ville forøvrigt blive staaende, selv om den ærede Rigsdagsmands Forslag gik igjennem, saaledes at det altsaa kun blev Slesvigere og Holstenere, der kunde underkaste sig den fuldstændige juridiske Examen her ved Universitetet; — ved kongelig Resolution af 2den Mai 1857 givet Bestemmelser om Afgangen